

Lov, ifølge hvilke de tidligere Invalider, altsaa som berørt hovedsagelig Krigsinvaliderne, fik et Tillæg af 20 pCt. Idet man bestemte sig til denne Forøgelse af 20 pCt., gik man ud fra en Mediumberegning, som førte til det Resultat, at disse 20 pCt. vilde bringe Invalidforsørgelsen efter de ældre Love op til de samme Beløb som de Satser, der vare indførte i den nye Lov. Det har imidlertid været en Følge af selve Sagens Beskaffenhed, at denne Forøgelse af 20 pCt. ikke i det praktiske Liv har kunnet føre til et matematisk nøjagtigt Resultat. De Herrer, som have bladet i Invalidelovene, ville have bemærket, at Invaliderne i begge Love, baade i den ældre og den nyere Lov inddeles i 3 Afdelinger. Til den første Afdeling henføres de Invalider, hvis Arbeidsøve i den Grad er formindsket, for ikke at sige berøvet dem, at de ikke kunne undvære andres Hjælp, saaledes at de i det daglige Livs simpleste Forretninger maa have Bistand af Andre. Til næste Afdeling hører alle de, som vel kunne bjerge sig selv uden en Andens Hjælp, men som ikke kunne opholde Livet eller forsjøge deres Slægt ved deres egne Kræfter, og til den tredje Afdeling høre de Invalider, som uden at komme ind under de to første Kategorier, ere saa medtagne af de Saar, Beskædigelser eller Lidelser, som de have paadraget sig, at de ikke kunne forsjøge deres Familie, ja end ikke kunne forsjøge sig selv. For disse tre Afdelingers Forjøgelse er der nu i de tidligere Love fastsat forskjellige Satser, Satser, som i hver Afdeling for sig begrændses af et Maximums- og et Minimums-Beløb. Saafrømt man nu kunde gaa ud fra, at Invalidforsørgelsen fordelte sig ligelig i en stigende arithmetisk Skala med dens forskjellige Satser, og at Afstandene fra den ene Afdelings Satser til den anden Afdelings Satser ligeledes vare mathematisk beregnede, saa vilde en efter Middeltallet beregnet Procentforøgelse som den i Loven af 1876 indførte føre til et praktisk rigtigt Resultat; men da det altsaa ligger i Sagens Natur, som jeg før sagde, at det mathematiske Moment, som skulde danne Grundlaget for Middeltalsberegningen, ikke sker fyldest, kan Beregningen ikke slaa til og ikke fyldestgjøre det praktiske Livs Forordringer. Resultatet har derfor været, at denne Forøgelse af 20 pCt. — som oplyst i Motiverne til Lovforslaget — har vist sig utilstrækkelig, navnlig hvor det gjælder de høiere Satser. Det er for at bøde herpaa, at den høitærede Minister har forelagt et Forslag om en Forhøielse af Beløbene af 25 pCt. til alle Satser, idet Ministeren, som oplyst i Motiverne og i hans Udtalelser, har taget den Afdeling af Krigsinvaliderne,

hvis Maximumsats var fjernest fra Fredsinvalidernes, som Udgangspunkt. Sammenligner man de forskjellige Maximums-satser for de tre Afdelinger, viser det sig, nemlig, efter hvad der er oplyst i Motiverne, at Forskjellen for den første Afdeling er ca. 12 pCt., for den næste Afdeling 22 $\frac{1}{2}$ pCt. og for den tredje Afdeling 7 pCt. Den største Afvigelse imellem de Maximumsbeløb, som bleve naade ved det Tillæg, som blev bestemt i 1876, falder som sagt paa anden Afdeling, og bliver 22 $\frac{1}{2}$ pCt. Med dette som Udgangspunkt foreslaar Lovforslaget 25 pCt., idet man altsaa derved sikrer sig, at de Krigsinvalider, der have været ugunstigt stillede, komme op paa omtrent det samme eller paa et lidt høiere Beløb end Fredsinvaliderne, medens de Krigsinvalider, som have været mindst ugunstigt stillede, faae et noget høiere Beløb som Maximum end Fredsinvaliderne. Idet man har foreslaaet en ensartet Procent, har man fulgt Traditionen, nemlig hvad der skete gennem Loven af 1858 og gennem den ofte paapegede Lov af 1876. Men naar man ser lidt næriere paa disse Forskjelligheder mellem Maximumsbeløbene, kan der maasse hos enkelte ærede Medlemmer opstaa Tvivl om, hvorvidt man ikke havde raamt Maalet korrektere ved at sætte forskjellige Procenter for de forskjellige Afdelinger. Den høitærede Minister omtalte ogsaa dette som en anvendelig Fremgangsmaade, og saafrømt der i Rigsdagen skulde være Stemning for at slaa ind paa denne Vej, kan jeg ikke antage Andet, end at den høitærede Minister ikke vilde have Noget derimod. Dette fremfører jeg ganske personlig. Jeg har ikke konfereret med ærede Medlemmer om det. Der sker ved at gjøre Procenten ensartet den Afdeling af Krigsinvaliderne, der har været længst fjernet fra Fredsinvaliderne, paa en vis Maaade en Uret — ikke nogen juridisk Uret; men Noget, der kan virke lidt trykkende paa disse Folks Opfattelse, idet nemlig de, hvis Forjøgelse i 8 Aar har været fjernet 22 $\frac{1}{4}$ pCt. fra Fredsinvalidernes, nu faae en Forøgelse, der giver dem ca. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. af de tidligere Beløb mere end Fredsinvaliderne, medens de to andre Afdelinger, der have staaet nærmere ved Fredsinvaliderne faae forholdsvis en langt høiere Forøgelse; thi da ville de kunne sige: „Nu have vi gaaet i disse mange Aar og havt saa meget mindre end Fredsinvaliderne, og saa faae vi nu et Tillæg, der næsten slet ikke bringer os over dem, medens andre af vore Kammerater, der i de to andre Afdelinger meget mere have nærmet sig Fredsinvaliderne, faae et Tillæg, der er en Del større end vort“. — Der er altsaa Noget, som taler for en forskjellig Procent for de